

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra NEMI

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN , 1940, s. 103. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758861296/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Sin Lyra griber han og stemmer
Og seer sig om i Marmorsalen;
Minerva svæver ned fra Piedestalen,
Bevæget dybt i Aanden,
Med Veemod i sit Tankeblik:
Mars iler frem og rækker Venus Haanden
Og faaer sin Tak i et huldsaligt Nik:
Thalia kommer skjelmisk paa sine Sokker,
Med hende Melpomene stor
I Spidsen for de høje Musers Chor,
Og Alle sig om Guden flokker;
Selv Jupter bevæger sine Lokker
Forventningsfuld: –
Da griber han i Lyrens Guld
Og synger smeltende en Klage
Om gamle, svundne, store Dage. –
Og altsom han mon qvæde,
Den sortigfulde Høje,
Sig Hovederne høje,
Og Taaren rinder
Ned over marmorhvide Kinder, –
Olympens Guder stille græde.
Dog tyst sig nærmer Dødeliges Gang –
Brat tier Lyrens Klang
Og Tonerne de rene,
Forsvunden er med Eet den dunkle Scene:
Et Afskedsblik – og Jovis skønne Datter
Bedækker sig med Haanden atter,
Paa ny Apollo sigter i sin Hal,
Og Python føler atter Dødens Qval. –
– Tilgiv, idylliske Natur,
At midt i dine friske Glæder

Jeg mindes end hin gamle Muur,
Som gjemmer mine Vinterkjæder:
Men Rom er et fortryllet Buur,
Og ingen Fugl paa hele Kloden,
Som holdtes fangen eengang blot deri,
Sig føler siden ganske fri,
Men mærker en usynlig Snor om Foden.
Men, Nemi, ogsaa Du har Trylleri!
En magisk Kreds af duftgskjønne Høje,
Hvort Du har mig manet Ind;
Dianas rene Spell Du holder mig for Øje,
Som sødt forfrisker Legeme og Sind;
Din Arm jeg føler om min Hals sig bøje,
Din sunde Aande paa min Kind!
Ej mere liflig Pigen er at see,
Naar Hjertet første Gang uroligt banker
Bag den nysfaldne Jomfrusnee,
End Druerne bag dine lyse Ranker;
Ak, stig! hvor kunde
Diana være kold i disse Lunde,
Hvor Grenen sig som Amors Bue krummer,
Til Brug for Elskovsguden sat;
Hvor yppig Straalen lysner frem og skummer
Med Sølv fra Kildevældet,
Og Nattergalen slaar i Myrthens Nat,
Mens Aftensoleus Lue kysser Fjeldet!